

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/110/EB

2009 m. rugsėjo 16 d.

dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti
Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

troninių pinigų paslaugų rinkai atsirasti ir plėtoti šias
vartotojui patogias paslaugas.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47
straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią sakinius bei 95 straipsnį,

- (3) 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos
direktyvoje 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus
rinkoje ⁽⁵⁾ numatyta šiuolaikiška ir nuosekli mokėjimo
paslaugų teisinė sistema, įskaitant nacionalinių nuostatų
dėl riziką ribojančių reikalavimų naujos kategorijos
mokėjimo paslaugų teikėjams, t. y. mokėjimo įstaigoms,
koordinavimą.

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komi-
teto nuomonę ⁽¹⁾,

- (4) Siekiant pašalinti kliūtis patekti į rinką ir palengvinti
elektroninių pinigų leidimo veiklos pradžią ir eigą, reikia
peržiūrėti elektroninių pinigų įstaigoms taikomas taisy-
kles, kad būtų užtikrintos vienodos veiklos sąlygos
visiems mokėjimo paslaugų teikėjams.

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

- (5) Šios direktyvos taikymą derėtų apriboti, taikant ją tik
mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie išleidžia elektroni-
nius pinigus. Ši direktyva neturėtų būti taikoma piniginei
vertei, saugomai specialiose išankstinio apmokėjimo prie-
monėse, skirtose tenkinti konkrečius poreikius, kurių
naudojimas yra ribotas todėl, kad jos suteikia galimybę
elektroninių pinigų turėtojui įsigyti prekes arba paslaugas
tik elektroninių pinigų išleidėjo patalpose arba ribotame
paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susita-
rimą su profesionaliu išleidėju, arba todėl, kad jos gali
būti naudojamos tik riboto asortimento prekėms arba
paslaugoms įsigyti. Turėtų būti laikoma, kad priemonė
naudojama ribotame tinkle, jeigu ji gali būti naudojama
tik prekėms ir paslaugoms konkrečioje parduotuvėje arba
parduotuvių tinkle įsigyti arba riboto asortimento
prekėms arba paslaugoms įsigyti, nepriklausomai nuo
geografinės pardavimo vietos. Tokios priemonės galėtų
apimti parduotuvių korteles, kuro korteles, narystės
korteles, viešojo transporto korteles, maisto kuponus ar
paslaugų kuponus (pavyzdžiui, kuponus, susijusius su
vaikų priežiūra, ar kuponus, susijusius su socialinėmis
paslaugomis arba paslaugų sistemomis, pagal kurias iš
dalies finansuojamas asmenų įdarbinimas namų ruošos
darbams, kaip antai, valymas, lyginimas ir sodo priežiūra,
atlikti), kuriems kartais taikomas specialus teisinis
pagrindas mokesčių ar darbo srityje, skirtas skatinti
naudoti tokias priemones siekiant įgyvendinti sociali-
niuose teisės aktuose nustatytus tikslus. Kai

kadangi:

- (1) 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos
direktyva 2000/46/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų stei-
gimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros ⁽⁴⁾ buvo
priimta atsiradus naujiems išankstinio apmokėjimo elek-
troniniams mokėjimo produktams ir buvo skirta sukurti
aiškią teisinę sistemą, skirtą vidaus rinkai stiprinti, užtik-
rinant adekvatų riziką ribojančios priežiūros lygį.

- (2) Atlikdama Direktyvos 2000/46/EB peržiūrą Komisija
atskleidė poreikį peržiūrėti tą direktyvą, nes manoma,
kad kai kurios jos nuostatos trukdo tikrai bendrajai elek-

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame
leidinyje).

⁽²⁾ OL C 30, 2009 2 6, p. 1.

⁽³⁾ 2009 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepas-
kelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. liepos 27 d. Tarybos spren-
dimas.

⁽⁴⁾ OL L 275, 2000 10 27, p. 39.

⁽⁵⁾ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

tokia specialiam tikslui skirta priemonė tampa priemone, skirta bendram tikslui, išimtis, pagal kurią leidžiama nukrypti nuo šios direktyvos taikymo srities, nebetaikoma. Neturėtų būti nukrypstama nuo šios direktyvos taikymo srities tokių priemonių, kurios gali būti naudojamos pirkiniams išvardytų pardavėjų parduotuvėse, atžvilgiu, nes paprastai tokios priemonės yra skirtos naudoti paslaugų teikėjų tinkle, kuris nuolat plečiasi.

- (6) Taip pat reikėtų, kad ši direktyva nebūtų taikoma piniginei vertei, naudojamai įsigyjant skaitmenines prekes arba paslaugas, kada dėl prekės arba paslaugos pobūdžio operatorius suteikia jai pridėtinę vertę, pvz., parengdamas prieigos, paieškos ar platinimo sistemas, su sąlyga, kad minima prekė arba paslauga gali būti naudojama tik panaudojant skaitmeninį prietaisą, kaip antai mobilusis telefonas arba kompiuteris, ir su sąlyga, kad telekomunikacijų, skaitmeninių paslaugų ar informacinių technologijų operatorius veikia ne tik kaip tarpininkas tarp mokėjimo paslaugų vartotojo ir prekių tiekėjo bei paslaugų teikėjo. Tai apima situaciją, kai mobiliojo telefono ar kito skaitmeninio tinklo abonentas tiesiogiai moka tinklo operatoriui, o tarp tinklo abonentų ir bet kokios trečiosios šalies, tiekiančios prekes ar paslaugas, kurių tiekimas yra sandorio dalis, nėra nei tiesioginio mokėjimo ryšio, nei tiesioginio skolininko ir kreditoriaus ryšio.
- (7) Derėtų įvesti aiškią elektroninių pinigų apibrėžtį, kuri būtų techniškai neutrali. Ta apibrėžtis turėtų apimti visas situacijas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas išleidžia iš anksto apmokėtą saugomą vertę mainais į pinigus, kuri gali būti panaudota mokėjimo tikslais, nes trečiosios šalys ją priima kaip mokėjimą.
- (8) Elektroninių pinigų apibrėžtis turėtų apimti elektroninius pinigus, kurie laikomi elektroninių pinigų turėtojų priklausančioje mokėjimo priemonėje arba nuotoliniu būdu laikomi serveryje ir elektroninių pinigų turėtojų valdomi per specialią elektroninių pinigų sąskaitą. Ta apibrėžtis turėtų būti pakankamai plati, kad netrukdytų technologinėms inovacijoms ir apimtų ne tik visus šandien rinkoje egzistuojančius elektroninių pinigų produktus, bet ir produktus, kurie galėtų būti sukurti ateityje.
- (9) Elektroninių pinigų įstaigų riziką ribojančios priežiūros režimas turėtų būti peržiūrėtas ir labiau priderintas prie šių įstaigų patiriamos rizikos. Tas režimas taip pat turėtų atitikti riziką ribojančios priežiūros režimą, taikomą mokėjimo įstaigoms pagal Direktyvą 2007/64/EB. Todėl atitinkamos Direktyvos 2007/64/EB nuostatos, nedarant poveikio šios direktyvos nuostatomis, *mutatis mutandis* turėtų būti taikomos elektroninių pinigų įstaigoms. Taigi nuoroda į „mokėjimo įstaigą“ Direktyvoje

2007/64/EB turi būti skaitoma kaip nuoroda į „elektroninių pinigų įstaigą“; nuoroda į „mokėjimo paslaugą“ turi būti skaitoma kaip nuoroda į „mokėjimo paslaugų ir elektroninių pinigų leidimo“ veiklą; nuoroda į „mokėjimo paslaugų vartotoją“ turi būti skaitoma kaip nuoroda į „mokėjimo paslaugų vartotoją“ ir „elektroninių pinigų turėtoją“; nuoroda į „šią direktyvą“ turi būti skaitoma kaip nuoroda į Direktyvą 2007/64/EB ir į šią direktyvą; nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB II antraštinę dalį turi būti skaitoma kaip nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB II antraštinę dalį ir į šios direktyvos II antraštinę dalį; nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB 6 straipsnį turi būti skaitoma kaip nuoroda į šios direktyvos 4 straipsnį; nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB 7 straipsnio 1 dalį turi būti skaitoma kaip nuoroda į šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį; nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB 7 straipsnio 2 dalį turi būti skaitoma kaip nuoroda į šios direktyvos 5 straipsnio 6 dalį; nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB 8 straipsnį turi būti skaitoma kaip nuoroda į šios direktyvos 5 straipsnio 2–5 dalis; nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB 9 straipsnį turi būti skaitoma kaip nuoroda į šios direktyvos 7 straipsnį; nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB 16 straipsnio 1 dalį turi būti skaitoma kaip nuoroda į šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies c–e punktus; ir nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnį turi būti skaitoma kaip nuoroda į šios direktyvos 9 straipsnį.

- (10) Pripažįstama, kad elektroninių pinigų įstaigos per fizinius arba juridinius asmenis jų vardu, vadovaudamosi savo verslo modeliais, skirsto elektroninius pinigus, įskaitant elektroninių pinigų produktų pardavimą ar perpardavimą visuomenei, elektroninių pinigų skirstymo klientams priemonių suteikimą, elektroninių pinigų susigrąžinimą kliento prašymu ar klientų elektroninių pinigų išankstinių produktų papildymą. Elektroninių pinigų įstaigoms neturėtų būti leidžiama leisti elektroninius pinigus tarpininkaujant agentams, tačiau joms turėtų būti leidžiama per agentus teikti mokėjimo paslaugas, išvardytas Direktyvos 2007/64/EB priede, jei laikomasi tos direktyvos 17 straipsnio sąlygų.
- (11) Reikia, kad taikant pradinio kapitalo režimą kartu su einamojo kapitalo režimu būtų užtikrinta tinkama vartotojų apsauga ir patikima bei apdairi elektroninių pinigų įstaigų veikla. Atsižvelgiant į elektroninių pinigų specifiką, reikėtų numatyti papildomą einamojo kapitalo skaičiavimo metodą. Reikėtų išlaikyti visišką priežiūros laisvę, siekiant užtikrinti, kad vienoda rizika visų mokėjimo paslaugų teikėjų atveju būtų traktuojama vienodai ir kad skaičiavimo metodas apimtų specifinę konkrečios elektroninių pinigų įstaigos situaciją. Be to, turėtų būti numatyta nuostata, kad elektroninių pinigų turėtojų lėšas elektroninių pinigų įstaigos laikytų atskirai nuo elektroninių pinigų įstaigos lėšų, naudojamų kitai verslo veiklai. Elektroninių pinigų įstaigoms taip pat turėtų būti taikomos veiksmingos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės.

- (12) Mokėjimo sistemų valdymas nėra išimtinai specialių kategorijų įstaigoms numatyta veikla. Tačiau svarbu pripažinti, kad elektroninių pinigų įstaigos taip pat gali vykdyti mokėjimų sistemų valdymą, kaip tą daro mokėjimo įstaigos.
- (13) Elektroninių pinigų išleidimas nėra indėlių priėmimo veikla pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ⁽¹⁾ dėl jo, kaip monetų ir banknotų elektroninio pakaitalo, paprastai skirto naudoti tik nedideliams mokėjimams atlikti, o ne kaip taupymo priemonė, specifinio pobūdžio. Elektroninių pinigų įstaigoms neturėtų būti leidžiama teikti paskolas iš lėšų, gautų arba laikomų elektroniniams pinigams išleisti. Be to, elektroninių pinigų išleidėjams neturėtų būti leidžiama teikti palūkanų ar kokios nors kitokios naudos, nebent ši nauda nesusijusi su tuo, kiek laiko elektroninių pinigų turėtojas turi elektroninius pinigus. Suteikiant ir išlaikant elektroninių pinigų įstaigos leidimą, viena iš sąlygų turėtų būti riziką ribojantys reikalavimai, kurie būtų proporcingi veiklos ir finansinei rizikai, kurią patiria tokie subjektai, vykdydami veiklą, susijusią su elektroninių pinigų išleidimu, nepriklausomai nuo bet kokios kitos elektroninių pinigų įstaigos vykdomos komercinės veiklos.
- (14) Vis dėlto būtina išsaugoti vienodas veiklos sąlygas elektroninių pinigų įstaigoms ir kredito įstaigoms, leidžiančioms elektroninius pinigus, siekiant elektroninių pinigų turėtojų labai užtikrinti sąžiningą didesnio įstaigų skaičiaus konkurenciją teikiant tokią pat paslaugą. Tai turėtų būti pasiekta, nes riziką ribojančios priežiūros režimo, taikomo elektroninių pinigų įstaigoms, mažesnę suvaržymą atveria nuostatos, kurios yra griežtesnės už nuostatas, taikomas kredito įstaigoms, visų pirma susijusios su elektroninių pinigų turėtojo lėšų apsauga. Atsižvelgiant į ypatingą apsaugos svarbą reikia, kad kompetentingos institucijos būtų iš anksto informuojamos apie visus esminius pokyčius, pavyzdžiui, apsaugos metodo pokyčius, kredito įstaigos, kurioje laikomos saugomos lėšos, pokyčius ar draudimo įmonės ar kredito įstaigos, kuri apdraudė ar garantavo saugomas lėšas, pokyčius.
- (15) Taisyklės, reglamentuojančios elektroninių pinigų įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, filialų veiklą, turėtų būti analogiškos visose valstybėse narėse. Svarbu numatyti, kad tokios taisyklės nebūtų palankesnės už taisykles, taikomas elektroninių pinigų įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, filialams. Bendrija su trečiosiomis šalimis turėtų galėti sudaryti sutartis, kuriose numatomos taisyklės, pagal kurias elektroninių pinigų įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, filialams visoje Bendrijoje sukuriamos vienodos sąlygos. Elektroninių pinigų įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, filialai neturėtų naudotis Sutarties 43 straipsnyje numatyta laisve steigtis kitose valstybėse narėse, ne tose, kuriose jie yra įsteigti, ir Sutarties 49 straipsnio antroje pastraipoje numatyta laisve teikti paslaugas.
- (16) Valstybėms narėms reikėtų suteikti teisę netaikyti tam tikrų šios direktyvos nuostatų įstaigoms, leidžiančioms tik ribotą elektroninių pinigų kiekį. Įstaigos, kurios naudojasi šia netaikymo sąlyga, neturėtų turėti teisės pagal šią direktyvą naudotis laisve steigtis arba laisve teikti paslaugas ir jos neturėtų netiesiogiai naudotis šiomis teisėmis kaip mokėjimo sistemos nariai. Tačiau pageidautina užregistruoti informaciją apie visus subjektus, teikiančius elektroninių pinigų paslaugas, įskaitant tuos, kurie naudojasi netaikymo sąlyga. Todėl valstybės narės turėtų įrašyti tokius subjektus į elektroninių pinigų įstaigų registrą.
- (17) Rizikos ribojimo tikslais valstybės narės turėtų užtikrinti, kad elektroninius pinigus galėtų leisti tik elektroninių pinigų įstaigos, kurios turi tinkamus leidimus arba naudojasi netaikymo sąlyga pagal šią direktyvą, kredito įstaigos, kurios turi leidimus pagal Direktyvą 2006/48/EB, pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, kurioms pagal nacionalinę teisę leidžiama leisti elektroninius pinigus, įstaigos, nurodytos Direktyvos 2006/48/EB 2 straipsnyje, Europos centrinis bankas, nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos, ir valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia kaip viešosios valdžios institucijos.
- (18) Elektroninius pinigus turi būti įmanoma susigrąžinti, kad būtų išsaugotas elektroninių pinigų turėtojo pasitikėjimas. Susigrąžinimo galimybė nereiškia, kad lėšos, gautos mainais už elektroninius pinigus, turėtų būti laikomos indėliais ar kitomis grąžintinomis lėšomis pagal Direktyvą 2006/48/EB. Susigrąžinimas turėtų būti galimas bet kuriuo metu nominalia verte, nenumatant jokios galimybės susitarti dėl mažiausios susigrąžinamos sumos. Susigrąžinimas paprastai turėtų būti nemokamas. Tačiau tinkamai šioje direktyvoje nurodytais atvejais turėtų būti įmanoma reikalauti sumokėti proporcingą ir išlaidomis pagrįstą mokesť, nepažeidžiant nacionalinių mokesčių ar socialinių reikalų teisės aktų ar elektroninių pinigų išleidėjo pareigų pagal kitus atitinkamus Bendrijos ar nacionalinės teisės aktus, kaip antai kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės, bet kokios lėšų išaldymo priemonės ar bet kokios specialios priemonės, susijusios su nusikaltimų prevencija ir tyrimu.

(¹) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

- (19) Elektroninių pinigų turėtojai turėtų turėti galimybę spręsti ginčus pasinaudodami neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūromis. Todėl Direktyvos 2007/64/EB IV antraštinės dalies 5 skyriaus nuostatos šios direktyvos kontekste turėtų būti taikomos *mutatis mutandis*, nedarant poveikio šios direktyvos nuostatomis. Taigi nuoroda į „mokėjimo paslaugų teikėją“ Direktyvoje 2007/64/EB turi būti skaitoma kaip nuoroda į „elektroninių pinigų išleidėją“; nuoroda į „mokėjimo paslaugų vartotoją“ turi būti skaitoma kaip nuoroda į „elektroninių pinigų turėtoją“; ir nuoroda į Direktyvos 2007/64/EB III ir IV antraštinės dalis turi būti skaitoma kaip nuoroda į šios direktyvos III antraštinę dalį.
- (20) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (21) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti įgyvendinimo nuostatas, reikalingas atsižvelgti į infliaciją ar technologinius ir rinkos pokyčius bei užtikrinti darnų šioje direktyvoje numatytų išimčių taikymą. Kadangi tos priemonės yra bendro pobūdžio ir yra skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, jos turi būti tvirtinamos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (22) Veiksmingas šios direktyvos veikimas turės būti persvarstytas. Todėl praėjus trejiems metams po galutinio šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino Komisija turėtų pateikti ataskaitą. Valstybės narės turėtų Komisijai pateikti informaciją, susijusią su kai kurių šios direktyvos nuostatų taikymu.
- (23) Dėl teisinio tikrumo būtų tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, kuriomis užtikrinama, kad elektroninių pinigų įstaigos, pradėjusios savo veiklą pagal nacionalinius įstatymus, kuriais perkeliama Direktyva 2000/46/EB, nustatytą laikotarpį galėtų tęsti šią veiklą atitinkamoje valstybėje narėje. Tas laikotarpis turėtų būti ilgesnis elektroninių pinigų įstaigoms, kurios pasinaudojo Direktyvos 2000/46/EB 8 straipsnio netaikymo sąlyga.
- (24) Šioje direktyvoje įvedama nauja elektroninių pinigų, kuriuos išleidžiant galima pasinaudoti nuo Direktyvos 2007/64/EB 34 ir 53 straipsnių nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, apibrėžtis. Todėl supaprastintas klientų deramo tikrinimo režimas, taikomas elektroninių pinigų įstaigoms pagal 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui ⁽²⁾, turėtų būti atitinkamai pakeistas.
- (25) Pagal Direktyvą 2006/48/EB elektroninių pinigų įstaigos laikomos kredito įstaigomis, nors jos negali nei priimti indėlių iš visuomenės, nei teikti paskolų iš lėšų, gautų iš visuomenės. Atsižvelgiant į šioje direktyvoje numatytos sistemos taikymą, derėtų pakeisti kredito įstaigos apibrėžtį Direktyvoje 2006/48/EB, siekiant užtikrinti, kad elektroninių pinigų įstaigos nebūtų laikomos kredito įstaigomis. Tačiau kredito įstaigoms ir toliau turėtų būti leidžiama leisti elektroninius pinigus ir tęsti šią veiklą Bendrijos mastu, su sąlyga, kad joms būtų taikomas tarpusavio pripažinimas ir visapusiškas riziką ribojančios priežiūros režimas pagal Bendrijos teisės aktus bankininkystės srityje. Tačiau, norint užtikrinti vienodas veiklos sąlygas, kredito įstaigos turėtų galėti alternatyviai vykdyti veiklą per dukterines įmones riziką ribojančios priežiūros režimu, nustatytu šioje direktyvoje, o ne Direktyvoje 2006/48/EB.
- (26) Šios direktyvos nuostatomis pakeičiamos visos atitinkamos Direktyvos 2000/46/EB nuostatos. Todėl Direktyva 2000/46/EB turėtų būti panaikinta.
- (27) Kadangi šios direktyvos tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti daug skirtingų taisyklių, kurios šiuo metu egzistuoja įvairių valstybių narių teisinėse sistemose ir kadangi to tikslo geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (28) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽³⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Bendrijos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikimą, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Objektas ir taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje nustatomos elektroninių pinigų leidimo taisyklės, pagal kurias valstybės narės pripažįsta šias elektroninių pinigų išleidėjų kategorijas:

⁽²⁾ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

⁽³⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 punkte, įskaitant, vadovaujantis nacionaline teise, kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialus, apibrėžtus tos direktyvos 4 straipsnio 3 punkte, įsikūrusius Bendrijoje vadovaujantis tos pačios direktyvos 38 straipsniu;
- b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta šios direktyvos 2 straipsnio 1 punkte, įskaitant, vadovaujantis šios direktyvos 8 straipsniu ir nacionaline teise, elektroninių pinigų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialus, įsikūrusius Bendrijoje;
- c) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę leisti elektroninius pinigus;
- d) Europos centrinis bankas ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos;
- e) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia kaip viešosios valdžios institucijos.

2. Šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatomos elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros taisyklės.

3. Valstybės narės gali atsisakyti taikyti visas šios direktyvos II antraštinės dalies nuostatas ar jų dalį Direktyvos 2006/48/EB 2 straipsnyje nurodytoms įstaigoms, išskyrus tas, kurios nurodytos to straipsnio pirmoje ir antroje įtraukose.

4. Ši direktyva netaikoma piniginei vertei, saugomai priemonėse, kurioms taikoma išimtis, kaip nurodyta Direktyvos 2007/64/EB 3 straipsnio k punkte.

5. Ši direktyva netaikoma piniginei vertei, naudojamai atlikti mokėjimo operacijoms, kurioms taikoma išimtis, kaip nurodyta Direktyvos 2007/64/EB 3 straipsnio 1 punkte.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

- 1. elektroninių pinigų įstaiga – juridinis asmuo, kuriam pagal II antraštinę dalį išduotas leidimas leisti elektroninius pinigus;
- 2. elektroniniai pinigai – išleidėjui pateikiamu reikalavimu išreikšta, elektroninėse, įskaitant, magnetines, laikmenose saugoma piniginė vertė, kuri išleidžiama gavus lėšas, skirta mokėjimo operacijoms, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 5 punkte, atlikti ir priimama fizinį arba juridinių asmenų, neskaitant elektroninių pinigų išleidėjo;

3. elektroninių pinigų išleidėjas – 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos, įstaigos, kurios naudojasi netaikymo sąlyga pagal 1 straipsnio 3 dalį, ir juridiniai asmenys, kurie naudojasi netaikymo sąlyga pagal 9 straipsnį;

- 4. neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkis – finansinių įsipareigojimų, susijusių su kiekvienos kalendorinės dienos pabaigoje per ankstesnius šešis kalendorinius mėnesius išleistais elektroniniais pinigais, bendros sumos vidurkis, apskaičiuotas pirmą kalendorinę kiekvieno kalendorinio mėnesio dieną ir taikomas tam kalendoriniam mėnesiui.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ STEIGIMUISI, VEIKLAI IR RIZIKĄ RIBOJANČIAI PRIEŽIŪRAI TAIKOMI REIKALAVIMAI

3 straipsnis

Bendrosios riziką ribojančios taisyklės

1. Nepažeidžiant šios direktyvos, Direktyvos 2007/64/EB 5 straipsnis, 10–15 straipsniai, 17 straipsnio 7 dalis ir 18–25 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi elektroninių pinigų įstaigoms.

2. Elektroninių pinigų įstaigos iš anksto informuoja kompetentingas institucijas apie visus esminius pokyčius, susijusius su priemonėmis, kurių imtasi siekiant apsaugoti lėšas, gautas mainais už išleistus elektroninius pinigus.

3. Bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris nusprendė tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti ar perleisti elektroninių pinigų įstaigos kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, nurodytą Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 11 punkte, arba tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti ar sumažinti šią kvalifikuotąją akcijų paketo dalį taip, kad turimo kapitalo ar suteiktų balsavimo teisių dalis pasiektų, viršytų arba būtų mažiau negu 20 %, 30 % ar 50 % arba elektroninių pinigų įstaiga taptų ar nustotų buvusi jo dukterine įmone, iš anksto informuoja kompetentingas institucijas apie savo ketinimus įsigyti, perleisti, padidinti ar sumažinti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį.

Potencialus įgyjantysis asmuo kompetentingai institucijai pateikia informaciją nurodydamas numatomą dalies sumą bei atitinkamą informaciją, nurodytą Direktyvos 2006/48/EB 19a straipsnio 4 dalyje.

Kompetentingos institucijos išreiškia prieštaravimą arba imasi kitų reikiamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jei manoma, jog antroje pastraipoje nurodyti asmenys daro neigiamą įtaką įstaigos riziką ribojančiam ir patikimam valdymui. Tokios priemonės gali apimti uždraudimus, sankcijų taikymą direktoriams ar valdytojams arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia aptariamų akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymą.

Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nevykdo išipareigojimo teikti išankstinę informaciją, kaip nurodytą šioje dalyje.

Jeigu akcijų paketas išsigijamas nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, jos, neatsižvelgdamos į jokiais kitas taikytinas poveikio priemones, nurodo, kad įgijėjo balsavimo teisės būtų sustabdytos, atiduoti balsai būtų laikomi negaliojančiais, arba būtų galima tuos balsus anuliuoti.

Valstybės narės gali nesilaikyti arba leisti jų kompetentingoms institucijoms nesilaikyti visų arba dalies šioje dalyje nurodytų pareigų, susijusių su elektroninių pinigų įstaigomis, kurios vykdo vieną arba kelias 6 straipsnio 1 dalies e punkte išvardytų veiklų.

4. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms skirstyti ir grąžinti elektroninius pinigus tarpininkaujant fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie veikia jų vardu. Kai elektroninių pinigų įstaiga pageidauja skirstyti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje naudodamasi tokių fizinių ar juridinių asmenų paslaugomis, taikomos Direktyvos 2007/64/EB 25 straipsnyje nurodytos procedūros.

5. Nepaisant 4 dalies, elektroninių pinigų įstaigos neleidžia elektroninių pinigų tarpininkaujant agentams. Elektroninių pinigų įstaigoms gali būti leidžiama teikti mokėjimo paslaugas, nurodytas 6 straipsnio 1 dalies a punkte, tarpininkaujant agentams tik tuo atveju, jei laikomasi Direktyvos 2007/64/EB 17 straipsnio sąlygų.

4 straipsnis

Pradinis kapitalas

Valstybės narės reikalauja, kad leidimo išdavimo metu elektroninių pinigų įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a ir b punktuose nustatytų pozicijų, kurio vertė būtų ne mažesnė kaip 350 000 EUR.

5 straipsnis

Nuosavos lėšos

1. Elektroninių pinigų įstaigų nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 57–61, 63, 64 ir 66 straipsniuose, negali būti mažesnės už didžiausią sumą, iš reikalaujamų pagal šios direktyvos šio straipsnio 2–5 dalis arba 4 straipsnį.

2. Vykdamą veiklą, nurodytą 6 straipsnio 1 dalies a punkte, kuri nesusijusi su elektroninių pinigų leidimu, reikalaujamos elektroninių pinigų įstaigos nuosavos lėšos skaičiuojamos pagal vieną iš trijų metodų (A, B arba C), nustatytų Direktyvos 2007/64/EB 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Tinkamą metodą nustato kompetentingos institucijos pagal nacionalinės teisės aktus.

Kiek nuosavų lėšų turi turėti elektroninių pinigų leidimo veiklą vykdanči elektroninių pinigų įstaiga, apskaičiuojama pagal D metodą, nustatytą 3 dalyje.

Elektroninių pinigų įstaigos visada turi turėti nuosavų lėšų, kurios didesnės arba lygios pirmoje ir antroje pastraipose nurodytų reikalaujamų lėšų sumai.

3. D metodas: elektroninių pinigų įstaigos nuosavos lėšos, skirtos elektroniniams pinigams leisti, turi sudaryti bent 2 % neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkio.

4. Kai elektroninių pinigų įstaiga vykdo kurią nors 6 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą veiklą, kuri nėra susijusi su elektroninių pinigų leidimu, arba kurią nors 6 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytą veiklą ir neapmokėtų elektroninių pinigų suma iš anksto nežinoma, kompetentingos institucijos leidžia tai elektroninių pinigų įstaigai apskaičiuoti savo nuosavų lėšų reikalavimus ir vadovautis tipine dalimi, paprastai naudojama išleidžiant elektroninius pinigus, jei šią tipinę dalį galima pagrįstai nustatyti pagal istorinius duomenis ir nustatyti pakankamai tinkamai, kompetentingų institucijų nuomone. Kai elektroninių pinigų įstaiga vykde veiklą nepakankamą laikotarpį, jos nuosavų lėšų reikalavimai apskaičiuojami remiantis numatyta neapmokėtų elektroninių pinigų suma, pagrįsta verslo planu, kuris kompetentingų institucijų reikalavimu gali būti tikslinamas.

5. Kompetentingos institucijos, remdamosi rizikos valdymo procesų, su rizika susijusių nuostolių duomenų bazių ir vidinių kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad elektroninių pinigų įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % didesnė negu suma, kuri būtų gauta pagal 2 dalį taikant atitinkamą metodą, arba gali leisti, kad elektroninių pinigų įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % mažesnė negu suma, kuri būtų gauta pagal 2 dalį taikant atitinkamą metodą.

6. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui:

- a) jei elektroninių pinigų įstaiga priklauso tai pačiai grupei kaip ir kita elektroninių pinigų įstaiga, kredito įstaiga, mokėjimo įstaiga, investicinė įmonė, turto valdymo bendrovė ar draudimo arba perdraudimo įmonė;
- b) kai elektroninių pinigų įstaiga vykdo kitą veiklą nei elektroninių pinigų leidimas.

7. Jei laikomasi Direktyvos 2006/48/EB 69 straipsnyje nustatytų sąlygų, valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nuspręsti netaikyti šio straipsnio 2 ir 3 dalies elektroninių pinigų įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančių kredito įstaigų priežiūra pagal Direktyvą 2006/48/EB.

6 straipsnis

Veikla

1. Be elektroninių pinigų leidimo, elektroninių pinigų įstaigos turi teisę užsiimti šia veikla:

- a) Direktyvos 2007/64/EB priede išvardintų mokėjimo paslaugų teikimas;
- b) paskolų teikimas, susijęs su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Direktyvos 2007/64/EB priedo 4, 5 arba 7 punktuose, kai tenkinamos tos direktyvos 16 straipsnio 3 ir 5 dalyse išdėstytos sąlygos;
- c) veiklos paslaugų ir glaudžiai susijusių su elektroninių pinigų išleidimu ir su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis (a) punkte, papildomų paslaugų teikimas;
- d) mokėjimo sistemų valdymas, kaip nurodyta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 6 punkte, nepažeidžiant tos direktyvos 28 straipsnio;
- e) veikla, kuri nėra elektroninių pinigų leidimas, atsižvelgiant į taikomas Bendrijos ir nacionalinės teisės aktus.

Pirmos pastraipos b punkte nurodytos paskolos neteikiamos iš lėšų, gautų mainais už elektroninius pinigus ir laikomų pagal 7 straipsnio 1 dalį.

2. Elektroninių pinigų įstaigoms neleidžiama iš visuomenės priimti indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje.

3. Bet kokios lėšos, elektroninių pinigų įstaigų gautos iš elektroninių pinigų turėtojų, nedelsiant iškeičiamos į elektroninius pinigus. Šios lėšos nėra iš visuomenės priimtas indėlis ar kitos grąžintinos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 5 straipsnyje.

4. Direktyvos 2007/64/EB 16 straipsnio 2 ir 4 dalys taikomos lėšoms, gautoms vykdant šio straipsnio pirmos pastraipos a punkte nurodytą veiklą, kuri nesusijusi su elektroninių pinigų leidimu.

7 straipsnis

Apsaugos reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad elektroninių pinigų įstaiga apsaugotų lėšas, gautas mainais už išleistus elektroninius pinigus, kaip nurodyta Direktyvos 2007/64/EB 9 straipsnio 1 ir 2 dalyje. Lėšos, kurios mokėjimo forma patenka į mokėjimo priemonės, neturi būti apsaugotos iki tol, kol jos įskaitomos į elektroninių pinigų įstaigos mokėjimo sąskaitą ar, jei taikoma, kitaip pateikiamos elektroninių pinigų įstaigai laikantis Direktyvoje 2007/64/EB nustatytų įvykdymo trukmės reikalavimų. Bet kuriuo atveju tokios lėšos po elektroninių pinigų išleidimo turi būti apsaugotos ne vėliau kaip per penkias darbo dienas, kaip nurodyta minėtosios direktyvos 4 straipsnio 27 punkte.

2. Taikant 1 dalį, saugus, mažos rizikos turtas yra turto pozicijos, įeinančios į kurią nors iš 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ⁽¹⁾ I priedo 14 punkto 1 lentelės kategorijų, kurių specifinės rizikos kapitalo poreikio koeficientas yra ne didesnis negu 1,6 %, tačiau neįeina kitos pripažįstamos pozicijos, kaip apibrėžta minėtojo priedo 15 punkte.

Taikant 1 dalį, saugus, mažos rizikos turtas taip pat yra kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjekto (KIPVPS), investuojančio tik į pirmoje pastraipoje nurodytą turtą, vienetai.

Išskirtinėmis aplinkybėmis ir deramai pagrindusios, kompetentingos institucijos, įvertinusios pirmoje ir antroje pastraipoje nurodyto turto saugumą, įvykdymo terminus, vertę ir kitą riziką, gali nustatyti, kuris turtas, taikant 1 dalį, nėra saugus, mažos rizikos turtas.

3. Direktyvos 2007/64/EB 9 straipsnis taikomas elektroninių pinigų įstaigoms vykdant šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą veiklą, kuri nesusijusi su elektroninių pinigų leidimu.

4. Taikant 1 ir 3 dalį, valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos, vadovaudamosi nacionalinės teisės aktais, gali nustatyti, kokį metodą turi naudoti elektroninių pinigų įstaigos, kad apsaugotų lėšas.

8 straipsnis

Santykiai su trečiosiomis šalimis

1. Elektroninių pinigų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialams, pradedantiems savo veiklą arba besiverčiantiems ja, valstybės narės netaiko nuostatų, jiems sukuriančių palankesnes sąlygas, negu elektroninių pinigų įstaigoms, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje, sudaromos sąlygos.

2. Kompetentingos institucijos praneša Komisijai apie visus leidimus, suteiktus elektroninių pinigų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialams.

3. Nepažeisdama 1 dalies nuostatų, Bendrija gali, sudarydama sutartis su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis, susitarti taikyti nuostatas, kuriomis užtikrinama, kad elektroninių pinigų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialams visoje Bendrijos būtų taikomos vienodos sąlygos.

9 straipsnis

Pasirinktinis išimtis

1. Išskyrus Direktyvos 2007/64/EB 20, 22, 23 ir 24 straipsnius, valstybės narės gali netaikyti arba leisti jų kompetentingoms institucijoms netaikyti visų arba dalies procedūrų ir sąlygų, išdėstytų šios direktyvos 3, 4, 5 ir 7 straipsniuose, ir leisti įtraukti juridinius asmenis į elektroninių pinigų įstaigų registrą, jei tenkinami abu šie reikalavimai:

⁽¹⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

- a) iš visų veiklos rūšių susidaręs neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkis neviršija valstybės narės nustatyto limito ir bet koku atveju yra ne didesnis nei 5 000 000 EUR; ir
- b) nei vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo pripažintas kaltu padaręs nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, arba kitus finansinius nusikaltimus.

Kai elektroninių pinigų įstaiga vykdo kurią nors 6 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą veiklą, kuri nėra susijusi su elektroninių pinigų leidimu, arba kurią nors 6 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytą veiklą ir neapmokėtų elektroninių pinigų suma iš anksto nežinoma, kompetentingos institucijos leidžia tai elektroninių pinigų įstaigai taikyti pirmos pastraipos a punktą ir vadovautis tipine dalimi, paprastai naudojama išleidžiant elektroninius pinigus, jei šią tipinę dalį galima pagrįstai nustatyti pagal istorinius duomenis ir nustatyti pakankamai tinkamai, kompetentingų institucijų nuomone. Jei elektroninių pinigų įstaiga vykdytą veiklą nepakankamą laikotarpį, minėtasis reikalavimas vertinamas remiantis numatyta neapmokėtų elektroninių pinigų suma, pagrįsta verslo planu, kuris kompetentingos institucijos reikalavimu gali būti tikslinamas.

Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad pasirinktinės išimties pagal šį straipsnį būtų suteikiamos įvykdžius papildomą reikalavimą dėl didžiausios saugomos sumos, nurodytos mokėjimo priemonėje arba vartotojo mokėjimo sąskaitoje, kurioje saugomi elektroniniai pinigai.

Pagal šią dalį registruotas juridinis asmuo gali teikti mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroniniais pinigais, išleistais pagal šį straipsnį, tik tuomet, jei įvykdomos Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnyje nustatytos sąlygos.

2. Pagal 1 dalį registruotas juridinis asmuo pagrindinę buveinę turi turėti valstybėje narėje, kurioje jis faktiškai vykdo veiklą.

3. Pagal 1 dalį įregistruotas juridinis asmuo laikomas elektroninių pinigų įstaiga. Tačiau Direktyvos 2007/64/EB 10 straipsnio 9 dalis ir 25 straipsnis jiems netaikomi.

4. Valstybės narės gali nustatyti, kad pagal 1 dalį registruotas juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikrų 6 straipsnio 1 dalyje nurodytų rūšių veiklą.

5. 1 dalyje nurodytas juridinis asmuo:

- a) praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jo padėties, susijusias su 1 dalyje nurodytomis sąlygomis, pokyčius; ir
- b) bent kartą per metus kompetentingų institucijų nustatytą dieną praneša apie neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkį.

6. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos 1, 2 ir 4 dalyse nustatytos sąlygos, tas juridinis asmuo per 30 kalendorinių dienų kreipiasi dėl leidimo, kaip numatyta 3 straipsnyje. Visiems šiems asmenims, kurie šiuo laikotarpiu nesikreipė dėl leidimo, pagal 10 straipsnį draudžiama leisti elektroninius pinigus.

7. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos turėtų pakankamus įgaliojimus ir galėtų tikrinti, ar nuolat laikomasi šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų.

8. Šis straipsnis netaikomas Direktyvos 2005/60/EB nuostatomis ar nacionalinėms pinigų plovimo prevencijos nuostatomis.

9. Jei valstybė narė pasinaudoja 1 dalyje numatyta išimtimi, ji apie tai atitinkamai informuoja Komisiją ne vėliau kaip 2011 m. balandžio 30 d. Valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai apie bet kuriuos vėlesnius pokyčius. Be to, valstybė narė praneša Komisijai atitinkamų juridinių asmenų skaičių ir kasmet – apie visą išleistų neapmokėtų elektroninių pinigų sumą pagal kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenis, kaip nurodyta 1 dalyje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ELEKTRONINIŲ PINIGŲ EMISIJA IR SUSIGRĄŽINIMO GALIMYBĖ

10 straipsnis

Draudimas leisti elektroninius pinigus

Nedarant poveikio 18 straipsnio nuostatomis, valstybės narės draudžia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra elektroninių pinigų išleidėjai, leisti elektroninius pinigus.

11 straipsnis

Išleidimas ir susigrąžinimo galimybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad elektroninių pinigų išleidėjai leidžia nominalios vertės elektroninius pinigus, kai gaunamos lėšos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad, elektroninių pinigų turėtojai paprašius, elektroninių pinigų išleidėjai bet kuriuo metu nominalia pinigine verte grąžintų turimus elektroninius pinigus.

3. Elektroninių pinigų išleidėjo ir elektroninių pinigų turėtojo sutartyje aiškiai ir detalai nustatomos susigrąžinimo sąlygos ir visi su tuo susiję mokesčiai, o elektroninių pinigų turėtojas informuojamas apie tas sąlygas prieš jam įsipareigojant pagal sutartį ar pasiūlymą.

4. Už sugrąžinimą gali būti imamas mokestis tik tuomet, jei tai numatyta 3 dalyje nurodytoje sutartyje, ir tik šiais atvejais:

- a) sugrąžinti prašoma nepasibaigus sutarties galiojimo terminui;
- b) sutartyje nurodyta galiojimo pabaigos data, o elektroninių pinigų turėtojas nutraukia sutartį prieš tą datą;
- c) sugrąžinti prašoma praėjus daugiau nei vieneriems metams po to, kai pasibaigia sutarties galiojimo terminas.

Bet koks mokestis turi būti proporcingas ir atitikti faktines elektroninių pinigų išleidėjo patirtas išlaidas.

5. Kai sugrąžinti prašoma nepasibaigus sutarties galiojimo terminui, elektroninių pinigų turėtojas gali prašyti sugrąžinti dalį arba visą elektroninių pinigų piniginę vertę.

6. Jei elektroninių pinigų turėtojas prašo sugrąžinti pasibaigus sutarties galiojimo terminui arba praėjus ne daugiau nei vieneriems metams nuo sutarties galiojimo termino pabaigos, tai:

- a) grąžinant padengiama visa turimų elektroninių pinigų piniginė vertė; arba
- b) jei elektroninių pinigų įstaiga vykdo 6 straipsnio 1 dalies e punkte išvardytą vienos ar daugiau rūšių veiklą ir nėra iš anksto žinoma, kokia dalis lėšų bus naudojama kaip elektroniniai pinigai, elektroninių pinigų įstaiga grąžina visas elektroninių pinigų turėtojo prašomas lėšas.

7. Neatsižvelgiant į 4, 5 ir 6 dalis, asmenų, (išskyrus vartotojus), kurie priima elektroninius pinigus, susigrąžinimo teisės nustatomos elektroninių pinigų išleidėjų ir tų asmenų sudaromose sutartyse.

12 straipsnis

Draudimas teikti palūkanas

Valstybės narės draudžia teikti palūkanas arba kitokią naudą, susijusią su laikotarpiu, kurį elektroninių pinigų turėtojas laiko elektroninius pinigus, trukme.

13 straipsnis

Neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros

Nedarant poveikio šiai direktyvai, Direktyvos 2007/64/EB IV antraštinės dalies 5 skyriaus nuostatos *mutatis mutandis* taikomos elektroninių pinigų išleidėjų įsipareigojimams, numatytiems pagal šią antraštinę dalį.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS IR ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS

14 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Komisija gali patvirtinti priemones, reikalingas šios direktyvos nuostatomis pakoreguoti, siekiant atsižvelgti į infliaciją

arba į technologijų ir rinkos plėtrą. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, tvirtinamos pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Komisija tvirtina priemones siekiant užtikrinti suderintą 1 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytų išimčių taikymą. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, tvirtinamos pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Mokėjimų komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2007/64/EB 85 straipsnį.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

16 straipsnis

Visiškas suderinimas

1. Nedarant poveikio 1 straipsnio 3 dalies, 3 straipsnio 3 dalies šeštos pastraipos, 5 straipsnio 7 dalies, 7 straipsnio 4 dalies, 9 straipsnio ir 18 straipsnio 2 dalies taikymui ir kiek ši direktyva numato suderinimą, valstybės narės toliau netaiko arba nepriima kitų nuostatų, nei nustatytos šioje direktyvoje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad elektroninių pinigų išleidėjai nenukryptų elektroninių pinigų turėtojų nenaudai nuo šios direktyvos nuostatos įgyvendinančių arba jas atitinkančių nacionalinės teisės aktų nuostatų, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai nustatyta šioje direktyvoje.

17 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2012 m. lapkričio 1 d. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Europos centriniui bankui pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ir poveikio, ypač riziką ribojančių reikalavimų taikymo elektroninių pinigų įstaigoms, ataskaitą kartu, jei to reikia, su pasiūlymu dėl jos peržiūros.

18 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms, kurios pradėjo veiklą prieš 2011 m. balandžio 30 d., kaip numatyta Direktyvą 2000/46/EB perkeliančioje nacionalinėje teisėje, valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, tęsti tą veiklą toje valstybėje narėje arba kitoje valstybėje narėje, kaip nurodyta Direktyvoje 2000/46/EB numatytuose abipusio pripažinimo susitarimuose, be šios direktyvos 3 straipsnyje numatyto leidimo ir nereikalaujant, kad šios įstaigos atitiktų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytas kitas nuostatas.

Valstybės narės reikalauja, kad tokios elektroninių pinigų įstaigos pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų ne vėliau kaip 2011 m. spalio 30 d. įvertinti, ar elektroninių pinigų įstaigos laikosi šios direktyvos reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių turi būti imtasi siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar yra pagrindas panaikinti leidimą.

Reikalavimus atitinkančioms elektroninių pinigų įstaigoms išduodamas leidimas, jos įtraukiamos į registrą ir reikalaujama, kad jos atitiktų II antraštinėje dalyje nurodytus reikalavimus. Jei elektroninių pinigų įstaigos ne vėliau kaip 2011 m. spalio 30 d. neatitinka šia direktyva nustatytų reikalavimų, joms draudžiama leisti elektroninius pinigus.

2. Valstybės narės gali numatyti, kad elektroninių pinigų įstaigoms leidimas išduodamas automatiškai ir jos įtraukiamos į registrą pagal 3 straipsnį, jei kompetentingoms institucijoms jau įrodyta, kad atitinkama elektroninių pinigų institucija tenkina 3, 4 ir 5 straipsniuose nustatytus reikalavimus. Prieš išduodamas leidimus atitinkamoms elektroninių pinigų įstaigoms, kompetentingos institucijos jas apie tai informuoja.

3. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms, kurios pradėjo veiklą prieš 2011 m. balandžio 30 d. pagal nacionalinę teisę, perkeliančią Direktyvos 2000/46/EB 8 straipsnį, tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje pagal Direktyvos 2000/46/EB nuostatas iki 2012 m. balandžio 30 d. be šios direktyvos 3 straipsnyje numatyto leidimo ir nereikalaujant, kad jos atitiktų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytas ar minimas nuostatas. Elektroninių pinigų įstaigoms, kurios tuo laikotarpiu neturėjo leidimo ir kurioms nebuvo pritaikyta išimtis, kaip apibrėžta 9 straipsnyje, draudžiama leisti elektroninius pinigus.

19 straipsnis

Direktyvos 2005/60/EB pakeitimas

Direktyva 2005/60/EB iš dalies keičiama taip:

1. 3 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) įmonė, kuri nėra kredito įstaiga ir kuri verčiasi vienos ar kelių rūšių, išvardytų Direktyvos 2006/48/EB I priedo 2–12 punktuose ir 14–15 punktuose, veikla įskaitant valiutos keityklų (*bureaux de change*) veiklą“;

2. 11 straipsnio 5 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) elektroninių pinigų, kaip jie apibrėžti 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros (*) 2 straipsnio 2 punkte, atveju, kai elektroninės laikmenos negali būti papildytos, o didžiausia elektroninėse laikmenose saugoma suma neviršija 250 EUR, arba kai elektroninės laikmenos gali būti papildytos, tačiau bendrai per kalen-

dorinius metus įvykdytų operacijų vertei taikoma 2 500 EUR riba, išskyrus atvejus, kai tais pačiais kalendoriniais metais elektroninių pinigų turėtojo prašymu jam susigrąžinama 1 000 EUR ar didesnė suma, kaip nurodyta Direktyvos 2009/110/EB 11 straipsnyje. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali šiame punkte nurodytą 250 EUR sumą padidinti iki 500 EUR.

(*) OL L 267, 2009 10 10, p. 7“.

20 straipsnis

Direktyvos 2006/48/EB pakeitimas

Direktyva 2006/48/EB iš dalies keičiama taip:

1. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. „kredito įstaiga“ – įmonė, kuri verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita“;

b) 5 punktas pakeičiamas taip:

„5. „finansų įstaiga“ – įmonė, kuri nėra kredito įstaiga, bet kurios pagrindinė veikla yra įsigyti akcijų arba verstis viena ar keliomis veiklos rūšimis, išvardytomis I priedo 2–12 ir 15 punktuose.“

2. I priedas papildomas tokiu punktu:

„15. Elektroninių pinigų leidimas.“

21 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2000/46/EB panaikinama nuo 2011 m. balandžio 30 d., nedarant poveikio šios direktyvos 18 straipsnio 1 ir 3 dalims.

Visos nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

22 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2011 m. balandžio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai įgyvendinti. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tokių priemonių tekstus.

Tas priemonės jos taiko nuo 2011 m. balandžio 30 d.

Valstybės narės, patvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo būdus nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

23 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

24 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2009 m. rugsėjo 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BUZEK

Tarybos vardu

Pirmininkė

C. MALMSTRÖM